

РЕШЕНИЕ

№ 5406

гр. София, 15.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 18.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2751** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203-207 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) във вр.с чл.17, ал.6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) и чл. 19 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП).

Образувано е по искова молба на "Джей Кей медикъл" АД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [жилищен адрес] ЕИК:[ЕИК], подадена чрез адв.Й., с която е предявен иск срещу Националната агенция за приходите, [населено място], [улица], с правно основание чл.1 ЗОДОВ във вр.с чл.17, ал.6 ДОПК и чл.19 ЗНАП, в която се съдържа претенция за присъждане на сума в размер на 170 110.76 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди от Ревизионен акт № Р-22221216001605-091-001/12.01.2017 г. на ТД на НАП-гр.С., отменен с Решение № 431/23.03.2017 г. на Директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при Централното управление на НАП, както и законната лихва върху главницата за периода от 23.03.2017 г. до датата на възстановяване на сумата. Претендират се и сторените по делото разноски.

В исковата молба се твърди, че причинените имуществени вреди се изразяват в заплащане на юридически услуги за правно съдействие, представителство, защита и възнаграждение в общ размер на 170 110.76 лв. без ДДС, от които 3 000 лв. без ДДС, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за изготвяне на жалба срещу РА № Р-22221216001605-091-001/12.01.2017 г., издаден от органи по приходите при

ТД на НАП [населено място] и 167 110.76 лв. без ДДС, представляващи заплатено възнаграждение за успешно подадената и уважена жалба по административен ред /10% без ДДС от удовлетворения материален интерес при отмяна или частична отмяна на определените с РА задължения/. В с.з. ищецът се представлява от адв.Й., който моли Съда да уважи предявения иск по съображенията, изложени в исковата молба. Претендира сторените по делото разноски и адвокатско възнаграждение, съобразно представен списък по чл.80 от Гражданския процесуален кодекс. Представя писмени бележки с подробни съображения.

Препис от исковата молба е връчен на ответника за отговор. В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от НАП, в който последният излага становище за допустимост на исковата претенция, но счита същата за неоснователна. Отправя възражение, че не е доказано ползване на адвокатска услуга за обжалване на ревизионния акт по административен ред. Жалбата е депозирана от управителя на дружеството, към нея не е бил приложен договор за правна защита и съдействие. Счита, че от събраните по делото доказателства не може да се установи по безспорен начин твърдяната вреда, връзката между нея и отменения РА, както и че адвокатската услуга е извършена от посоченото в договора лице. При липсата на законовите предпоставки на чл.1, ал.1 ЗОДОВ, ответникът моли Съда да отхвърли исковата молба по изложените в отговора и становището съображения. Отправя и възражение за изтекла погасителна давност. В с.з. ответникът НАП чрез гл.юк.Р. моли Съда да отхвърли предявения иск като неоснователен и недоказан по съображения, подробно изложени в депозирания отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Отправя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което се претендира от ищеца. Представя писмени бележки с подробни съображения.

С. градска прокуратура чрез прокурор М. дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата молба и моли Съда да отхвърли същата.

Административен съд-С. град, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със ЗВР № Р-22221216001605-020-001/11.03.2016 г., изменена със ЗИЗВР № Р-22221216001605-020-002/16.03.2016 г., ЗИЗВР № Р-22221216001605-020-003/15.06.2016 г. и ЗИЗВР № Р-22221216001605-020-004/13.07.2016 г. е възложена ревизия на "Джей Кей медикъл" АД за определяне на задължения на дружеството по ЗДДС за данъчни периоди от октомври 2015 г. до м.февруари 2016 г.

С РА № Р-22221216001605-091-001/12.01.2017 г., издаден от В. В. В., Началник на сектор – орган, възложил ревизията, и П. Н. Г., гл.инспектор по приходите – ръководител на ревизията, на "Джей Кей медикъл" АД са установени задължения по ЗДДС в общ размер 1 671 107.57 лв., от които главница 1 564 746.44 лв. и лихви от 106 361.13 лв. /л.23/. Ревизионният акт е издаден въз основа на РД № Р-22221216001605-092-001/13.10.2016 г. /л.12/.

На 14.11.2016 г. в [населено място] между "Джей Кей медикъл" АД - Възложител и "Захаринова и партньори" ООД – консултант, е сключен Договор, с който: чл.1. Възложителят възлага, а Консултантът приема да осъществи: т.1.1. преглед и анализ на документацията /счетоводна и данъчна/, свързана с ревизионното производство; т.1.2. оказване на консултантска помощ при представяне на доказателства, оспорващи констатациите от ревизията; т.1.3. изготвяне на жалба по ревизионен акт, издаден от НАП, и т.1.4. подпомагане в процеса по ревизионното производство, в случай на

постановяване на решение за връщане за нова ревизия. За така уговорените услуги по т.1.1., 1.2. и 1.3. е уговорено Възложителят да заплати на консултанта възнаграждение в размер на 3 000 лв. и възнаграждение в размер на 10 % без ДДС от удовлетворения материален интерес при отмяна или частична отмяна на определените с ревизионния акт задължения /л.29/. С Анекс № 1 от 16.12.2016 г. към договора страните са изменили предмета на чл.1, т.1.1 от договора - "Преглед и анализ на документацията /счетоводна и данъчна/, свързана с ревизионно производство, възложено със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221216001605-020-001/11.03.2016 г., с уникален идентификационен номер /УИН/ Р-22221216001605, за данъчни периоди по ЗДДС от 01.10.2015 г. до 31.01.2016 г., наричана за краткост по-долу "ревизията", "данъчното производство" и "ревизионното производство". С анекса страните изрично са потвърдили действието на всички останали клаузи на сключения договор от 14.11.2016 г., включително и по отношение на този Анекс № 1 /л.30/.

Като доказателство за извършените консултантски услуги е представено платежно нареждане за сумата от 3 000 лв., преведена по банков път от ищеца на "Захаринова и партньори" ООД, с основание: консултантски услуги, съгласно договор от 14.11.2016 г. /л.38/.

На 06.02.2017 г. е депозирана жалба вх.№ 53-04-65/06.02.2017 г. срещу издадения РА № Р-22221216001605-091-001/12.01.2017 г., за което е представено копие от подадената жалба /л.31/. Като доказателство във връзка с жалбата е представено и платежно нареждане за сумата от 167 110.76 лв. без ДДС, преведена по банков път от ищеца на "Захаринова и партньори" ООД, с посочено основание – възнаграждение по т.3.1, съгласно Договор от 14.11.2016 г. /л.40/.

С Решение № 431/23.03.2017 г. на Директора на дирекция ОДОП-гр.С. при ЦУ при НАП Ревизионен акт № Р-22221216001605-091-001/ 12.01.2017 г. е отменен като незаконосъобразен /л.32/.

По делото беше изслушана съдебна компютърно-техническа експертиза с вещо лице инж.Д. С., която даде основно заключение по следните задачи, поставени от жалбоподателя:

1. Прикачен ли е в електронната кореспонденция между дружествата "Захаринова и партньори" ООД и "Джей Кей медикъл" АД от 04.02.2017 г. в 12:14 часа препис на проект на административна жалба /наименование на приложения файл "1.jalba.Jei Kei Medikal_PD_RA от 13.10.2016.docx"/.

2. Прикачен ли е в електронната кореспонденция между дружествата "Захаринова и партньори" ООД и "Джей Кей медикъл" АД от 05.02.2017 г. в 15:32 ч /3:32 PM/ препис на проект с нанесени корекции в административната жалба /наименование на приложения файл "2.jalba.Jei Kei Medikal_PD_RA от 13.10.2016 (1) (3).docx"/.

3. Съответства ли съдържанието на двата прикачени към кореспонденцията по т. 1 и т. 2 по-горе файла с представените по делото с молба от 26.09.2022 г. /т.1.1 и т.1.2/:

- заверен препис на проект на административната жалба, изготвен от дружество "Захаринова и партньори" ООД и изпратен електронно на "Джей Кей медикъл" АД на 04.02.2017 г. и

- заверен препис на проект на административна жалба, изготвен от дружество "Захаринова и партньори" ООД и изпратен електронно на "Джей Кей медикъл" АД на 05.02.2017 г.

По първия въпрос в.л. установява, че в пощенската кутия на "Джей Кей медикъл" АД (jkmedical@abv.bg) е открита кореспонденция между [електронна поща](mailto:elektronna.pocha.bg).bg,

jkmedical@abv.bg, [\[електронна поща\].com](mailto:[електронна поща].com). Както е описано в констативно-съобразителната част на СКТЕ, е открит и-мейл от [\[електронна поща\].bg](mailto:[електронна поща].bg) до jkmedical@abv.bg, [\[електронна поща\].com](mailto:[електронна поща].com), с прикачен файл с наименование - "1.jalba.Jei Kei Medikal_PD_RA ot 13.10.2016.docx". Прикаченият файл е даден в Приложение № 1 към СКТЕ /л.129-137/.

По втория въпрос вл. посочва, че в пощенската кутия на дружеството "Джей Кей медикъл" АД (jkmedical@abv.bg) е открита кореспонденция между [\[електронна поща\].bg](mailto:[електронна поща].bg), jkmedical@abv.bg, [\[електронна поща\].com](mailto:[електронна поща].com). Както е описано в констативно-съобразителната част на СКТЕ, е открит и-мейл от [\[електронна поща\].bg](mailto:[електронна поща].bg) до jkmedical@abv.bg, [\[електронна поща\].com](mailto:[електронна поща].com), с прикачен файл с наименование -2.jalba.Jei Kei Medikal_PD_RA ot 13.10.2016 (1) (3).docx". Прикаченият файл е даден в Приложение №2 към СКТЕ /л.138/.

По третия въпрос според експертното заключение съдържанието на двата прикачени файла от двата и-мейла, както са подробно описани в Констативно – съобразителната част на СКТЕ, съответства на документите, представени по делото, както следва:

- прикаченият файл от и-мейл от 04.02.2017 г. от задача 1 съответства на файл, разпечатан на л. 86-90 от кориците на делото – Приложение 1;
- прикаченият файл от и-мейл от 05.02.2017 г. от задача 2 съответства на файл, разпечатан на л. 91-95 от делото. Приложение 2.

Към СКТЕ са приложени и използваните от вещото лице доказателства при нейното изготвяне.

Съдът ще коментира експертното заключение при излагане на правните си изводи.

В хода на съдебното производство към доказателствения материал по делото се приобщиха следните писмени доказателства:

Представени от ищеца: 1. с молба в с.з. от 27.06.2022 г.: Заверено копие на актуалния Устав на "Джей Кей медикъл" АД, последно изменен на 05.05.2016 г.; заверено копие на Протокол от Общо събрание на "Джей Кей медикъл" АД от 05.05.2016 г.; заверено копие на Протокол от заседание на съвета на директорите на "Джей Кей медикъл" АД от 03.07.2015 г., заверено копие на извадка от партидата на "Джей Кей медикъл" АД в Търговския регистър /л.52/; 2. Кореспонденция по и-мейл между "Захаринова и партньори" ООД и "Джей Кей медикъл" АД, представляващи приемо-предавателен протокол за жалбата срещу РА, представени в с.з. на 15.09.2022 г. /л.76/; 3. С молба от 26.09.2022 г.: заверен препис на проект на административна жалба, изготвен от дружество "Захаринова и партньори" ООД и изпратен електронно на "Джей Кей медикъл" АД на 04.02.2017; заверен препис на проект на административна жалба, изготвен от "Захаринова и партньори" ООД и изпратен електронно на "Джей Кей медикъл" АД на 05.02.2017 г.; заверен препис на Приемо-предавателен протокол от 06.02.2017 г., сключен между "Захаринова и партньори" ООД и "Джей Кей медикъл" АД за представяне на административна жалба срещу РА № Р-22221216001605-091-001/12.01.2017 г.; заверен препис от банково извлечение от сметката на "Джей Кей медикъл" АД в "Райфайзенбанк България" ЕАД за периода 01.02.2017 г.-28.02.2017 г., от което са видни двете плащания /и съответните референции към конкретна фактура/ към "Захаринова и партньори" ООД от 02.02.2017 г. и от 07.02.2017 г.; заверен препис на подадения от "Джей Кей медикъл" АД дневник за покупките по ЗДДС за м.май 2017 г., когато са отразени получените услуги от "Захаринова и партньори" ООД за целите на ЗДДС; заверен препис на подадената от "Джей Кей медикъл" АД СД по ЗДДС за м.май 2017 г., когато са

отразени получените услуги от "Захаринова и партньори" ООД; заверен препис на справка от счетоводна сметка 602 на "Джей Кей медикъл" АД – разходи за външни услуги за м.май 2017 г. /за периода 01.05.2017 г.-31.05.2017 г./, когато е отразен счетоводно разходът за услуги към "Захаринова и партньори" ООД; заверен препис на справка от счетоводна сметка 602 на "Джей Кей медикъл" АД – разходи за външни услуги за 2017 г. /за периода 01.01.2017 г.-31.12.2017 г./, през която е отразен счетоводно разходът за услуги към "Захаринова и партньори" ООД; заверен препис на счетоводна оборотна ведомост на "Джей Кей медикъл" АД за 2017 г. /за периода 01.01.2017 г.-31.12.2017 г./, през която е отразен счетоводно разходът за услуги към "Захаринова и партньори" ООД /л.85/.

Представени от ответника: с отговора по исковата молба – копие на жалба вх.№ 53-04-65/06.02.2017 г. срещу РА № Р-22221216001605-091- 001/12.01.2017 г. с /л.70/.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Исковата молба е предявена в петгодишния давностен срок от влизане в сила на Решение № 431/23.03.2017 г. на Директора на ДОДОП-гр.С. при ЦУ на НАП, с което е отменен РА № Р-22221216001605-091-001/ 12.01.2017 г. Исковата молба е депозирана на 23.03.2022 г., видно от представената разписка на л.9. В тази връзка, Съдът намира за неоснователно релевираното от ответния административен орган възражение за изтекла погасителна давност.

Исковата молба е предявена на от легитимиран субект – адресат на отменения РА, вследствие на който се претендират обезщетения за претърпени имуществени вреди, представляващи заплатени юридически услуги за правно съдействие, представителство, защита и възнаграждение, и при наличие на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима по смисъла на чл.204, ал.1 вр. чл.203 АПК.

Разгледана по същество искът е основателен.

Съобразно установените в чл.19 ЗНАП правила агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и служители при или по повод изпълнение на дейността им. Обезщетения за вреди от незаконни актове, действия или бездействия може да бъдат претендирани след тяхната отмяна. Когато вредите са причинени от нищожен акт на органите или служителите на НАП или от тяхно незаконно действие или бездействие, нищожността на акта, съответно незаконосъобразността на действието или бездействието, се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Отговорността на НАП обхваща всички имуществени и неимуществени вреди и пропуснати ползи и се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ.

Съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне право на иск за обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: вреда - имуществена или неимуществена; незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под "пряка и непосредствена" - тази вреда, която следва закономерно от

незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл.1 ЗОДОВ.

В случая по делото е установена първата предпоставка – незаконосъобразен ревизионен акт, с който са установени задължения по ЗДДС в общ размер на 1 671 107.57 лв., който акт е отменен в хода на развилото се обжалване по административен ред. Следователно ищецът е доказал наличието на незаконосъобразен акт, издаден от административен орган, при изпълнение на административна дейност по смисъла на чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

При това положение Съдът следва да прецени установено ли е по делото настъпване на вреди, а при положителен отговор – представляват ли тези вреди пряка и непосредствена последица от издадения незаконосъобразен акт.

Съобразно чл.154 ГПК всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. В противен случай Съдът е длъжен да приложи последицата при носене на доказателствената тежест, като приеме недоказания факт за неосъществил се. В случая ищецът е този, който следва да докаже, чрез провеждане на пълно и пряко доказване със съответните процесуални способности, настъпването на твърдените имуществени или неимуществени вреди, както и причинната връзка между тях.

Законодателят не предвижда ред за присъждане на разноски в производствата по обжалване на ревизионни актове по административен ред. Единственият път за защита на лицата е исковото производство по ЗОДОВ. Дискусионният момент е дали е налице причинно-следствена връзка между незаконосъобразния ревизионен акт и направените от ищеца разноски за адвокатска защита, след като процесуалното представителство и правната помощ не са задължителни и възнаграждението се изплаща въз основа на договор между ищеца и адвоката.

Съдът преценява като основателна претенцията за обезщетяване на претърпени загуби от направените разноски за адвокатска защита в производството пред Директора на ДОДОП. То е иницирано от ищеца във връзка със защитата му срещу РА, издаден от служители на НАП, пред решаващ орган в администрацията на ответника. Съгласно ДОПК обжалването на РА по административен ред е задължително, а не алтернативно – РА не може да бъде обжалван пред Съда, ако не е бил обжалван пред ДОДОП. Правото на защита и правна помощ е основно конституционно право не само на гражданите, но и на юридическите лица, и упражняването му не може да се тълкува само и единствено като акт на свободната воля за договаряне на ищеца. Противното означава да се ограничи правото на защита посредством липса на възможност да се възстановяват разноските за защитата. Разпоредбата на чл.13 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи /КЗПЧОС/, ратифицирана със закон, приет на 31 юли 1992 г., ДВ, бр.66 от 14.08.1992 г., обн., ДВ, бр.80 от 2.10.1992 г., в сила от 7.09.1992 г., регламентира правото на ефективни правни средства за защита: Всеки, чиито права и свободи, предвидени в тази конвенция, са нарушени, трябва да разполага с ефикасни вътрешноправни средства за тяхната защита от съответна национална институция дори и нарушението да е извършено от лица, действащи в качеството си на представители на официалните власти.

Съдът намира, че е налице причинена вреда, подлежаща на обезщетяване по отношение на сторените разноски в производството по издаване на РА и за обжалването му по административен ред.

Видно от представения договор от 14.11.2016 г. и Анекс № 1/16.12.2016 г. към договора за правни услуги, същият е с предмет оказване на правна помощ, изразяваща се в преглед и анализ на документацията /счетоводна и данъчна/, свързана с свързана с ревизионно производство, възложено със ЗВР № Р-22221216001605-020-001/ 11.03.2016 г. по ЗДДС, оказване на консултантска помощ при представяне на доказателства, оспорващи констатациите от ревизията; изготвяне на жалба по ра, издаден от НАП и подпомагане в процеса по ревизионното производство, в случай на постановяване на решение за връщане за

нова ревизия. Договорът е изпълнен, такава жалба е подготвена, респективно е предоставена на ищцовото дружество чрез и-мейл, имащ ролята на приемо-предавателен протокол. Този факт се установи по делото въз основа на допуснатата и приета по делото СКТЕ, като жалбата срещу РА е била изготвена от адвокатското дружество и изпратена на жалбоподателя на официалния му електронен адрес.

Договореното възнаграждение за договорените адвокатски услуги по чл. 1.1, чл. 1.2 и чл. 1.3 от 3 000 лв. е заплатено по банков път, за което е представено доказателство, представено е и доказателство за заплащане на договореното възнаграждение в размер на 10 % без ДДС от удовлетворения материален интерес при отмяна на определените с РА задължения, а именно платежно нареждане за сумата в размер на 167 110.76 лв. Неоснователно ответникът твърди, че липсват доказателства за плащане. Договорът е изпълнен и предметът на адвокатската услуга е наличен, за услугите са заплатени договорените суми, които съставляват имуществена вреда за ревизираното дружество – ищец. Следователно е доказан и вторият елемент от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Съдът намира, че е налице пряка и непосредствена връзка между отменения като незаконосъобразен административен акт и причинената вреда. В тази връзка неоснователни са доводите на ответника, че разходите не са в пряка и непосредствена причинна връзка с отменения РА. Макар че жалбата е депозирана от изпълнителния директор на ищцовото дружество, е подготвена от адвокатското дружество и изпратена на електронния адрес на ищеца, обстоятелство, което се потвърди от експертното заключение.

При съвкупната преценка на доказателствата по делото следва извод, че в производството по защита срещу незаконосъобразния РА от страна на ищцовото дружество са използвани адвокатски услуги, помощ и съдействие, за което от негова страна е заплатено съответното възнаграждение.

Съгласно т.1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г., постановено по тълк.дело № 6/2012 г. на ОСГТК, ВКС, съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В сключения договор следва да бъде вписан начинът на плащане – ако плащането е извършено по банков път, задължително страната трябва да представи доказателства за това, а в случай че плащането е в брой, то тогава вписването за извършеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно доказателство, като има характер на разписка за получената сума. При така установеното Съдът намира за безспорно доказано извършеното плащане по банков път общо на сумата 170 110.76 лв., съгласно представения договор и анекс към него, с приложени към същите платежни нареждания.

Безспорно е по делото, че от издаването на незаконосъобразния РА № Р-22221216001605-091-001/12.01.2017 г. ищцовото дружество е претърпяло вреди, изразяващи се в сторени разноски за адвокатско възнаграждение в ревизионното производство и в хода на административното оспорване на ревизионния акт пред ДОДОП-гр.С..

Съдът намира, че ищцовото дружество не би заплатило адвокатско възнаграждение и това нямаше да представлява вреда, ако не бе издаден незаконосъобразният РА. Независимо че липсва нормативно установено задължение за процесуално представителство, адвокатската защита е нормален и присъщ разход за обезпечаване на успешния изход на спора, поради което и вредите се явяват пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния акт. Това е така, тъй като намаляването на имуществото на ищеца вследствие заплатената сума за адвокатско възнаграждение, е породено от издаването на незаконосъобразния РА. Фактът, че адвокатската защита не е задължителна, не влече по необходимост и извод, че страната няма право да ангажира свой адвокат, нито че ангажирането на такъв не се намира в причинна връзка с издадения незаконосъобразен ревизионен акт. В съдебната практика е прието, че причинна връзка е налице не само когато деянието причинява непосредствено вредата, а и когато създава условията за реална възможност от увреждане и когато тази реална възможност се е трансформирала в действителност. От друга страна така сторените разноски

няма как да бъдат обезщетени предвид липсата на специален ред за това.

Нормата на чл.17, ал.6 ДОПК определя, че задължените лица имат право на обезщетение за вредите, причинени им от незаконни актове, действия или бездействия на органи по приходите и публичните изпълнители при или по повод изпълнение на дейността им. Отговорността се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ. Същото е определено и в нормата на чл.19, ал.2 ЗНАП.

Предявеният иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ следва да бъде уважен като основателен и доказан. Тава е така, защото наличието на всички елементи от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ води до основателност на исковата претенция. Същата следва да се уважи, но не в претендирания от ищеца размер.

Съдът съобрази, че с отговора на исковата молба ответникът е отправил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Същото е направено своевременно, доколкото в производството пред ДОДОП не може да се прати такова възражение. Съдебната практика по делата за обезщетения по ЗОДОВ безпротиворечиво приема, че в хода на исковото производство може да се направи такова възражение, основано на действителната правна и фактическа сложност на производството по административно обжалване на РА.

Съгласно чл.78, ал.5 ГПК съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно *съобразно действителната правна и фактическа сложност* на делото. На още по-голямо основание е приложима и разпоредбата на чл.161, ал.2 ДОПК, която предвижда при прекомерно възнаграждение за адвокат *без оглед на действителната правна и фактическа сложност* на делото съдът може да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. Съобразно чл.36, ал.2 ЗА този размер не бива да е по-малък от предвидения в тарифата минимален размер.

Нормата на чл.8, ал.1, т.б от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (ред., ДВ, бр.84 от 2016 г., действаща към 06.02.2017 г., когато е депозирана жалбата срещу РА), предвижда за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес, при интерес от 1 000 000 до 10 000 000 лв. възнаграждението да е 12 530 лв. плюс 0,3 % за горницата над 1 000 000 лв. При материален интерес от 1 671 107.57 лв. дължимото адвокатско възнаграждение възлиза на 14 543.32 лв. Регламентираните с Наредбата минимални размери не са задължителни за договаряне между страните, но те са един ориентир относно това, кое съставлява справедливо възнаграждение, като се отчитат и други фактори, като видът на съответното дело, неговата фактическа и правна сложност, броят на откритите съдебни заседания, фактическото участие на процесуалния представител на страната в процеса.

В тази връзка следва да се има предвид и Тълкувателно решение № 1 от 11.12.2018 г. на ВКС, ОСГК, въпреки че същото касае определяне на обезщетение за имуществени вреди, съставляващи адвокатско възнаграждение, в размер, по-малък от платения в наказателния процес при иск по чл.2, ал.1 ЗОДОВ. Видно от мотивите на същото, когато в едно съдебно производство от страна на ответника е отправено възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение /както е в настоящия случай/ съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, в правомощията на съда по иска за обезщетение за вреди е да изследва дали представляваният е положил дължимата грижа при уговарянето на адвокатското възнаграждение с оглед материалния интерес по делото, очакваните усилия и труд, които адвокатът предстои да положи при осъществяване на защитата. Точно такъв е конкретният случай: за подготовка на жалбата по административен ред адвокатското дружество е положило немалко усилия и труд, извършило е всички необходими действия, за да защити интересите на клиента си. За това е достатъчен е адвокатски хонорар, определен според относимата разпоредба на Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в актуалната ѝ редакция към момента на подаване на жалбата

по административен ред.

Размерът на адвокатското възнаграждение от 14 543.32 лв. Съдът намира за справедлив и обоснован, тъй като е съответен на правилото по чл.36, ал.2, изр.второ ЗА. Ето защо искът следва да се уважи до размера на 14 543.32 лв., а за разликата над тази сума до пълния претендиран размер от 170 110.76 лв. да бъде отхвърлен. В случая уговореното адвокатско възнаграждение надвишава съществено (*повече от десетократно*) разумния и обичаен размер на дължимото възнаграждение, поради което изплатеното в повече не е причинено от отменения РА и не е необходима последица от него. За платеното в повече държавата не следва да дължи обезщетение.

Следва да бъде уважена акцесорната претенция за присъждане на законната лихва върху уважената сума от 14 543.32 лв., дължима от 23.03.2017 г. (датата на влизане в сила на Решение № 431/23.03.2017 г. на Директора на ДОДОП-гр.С. при ЦУ на НАП), до окончателното изплащане на сумата. Съгласно т.4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС ОСГК по тълк.дело № 3/2004 г., при незаконосъобразни административни актове началният момент на забавата и съответно дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението е моментът на влизане в сила на решението, с което е отменен съответния незаконосъобразен административен акт. В процесния случай претенцията за законната лихва за забава е заявена от датата на подаване на исковата молба, при субсидиарно прилагане на чл.86 ЗЗД. К. характер на лихвата върху обезщетението по ЗОДОВ не налага нейното предявяване да отговаря на изискванията в чл.129 ГПК за самостоятелен акцесорен иск, но е необходимо ищецът да я поиска като законна лихва, което е сторил в случая. Когато при иск за обезщетение по ЗОДОВ ищецът посочи, че претендира законна лихва от завеждане на исковата молба, тогава Съдът е обвързан с искането му и ще е недопустимо да присъжда законната лихва от по-ранен момент - Решение № 54 от 13.06.2017 г. на ВКС по гр.дело № 2755/2016 г.

По делото ищецът е направил искане за присъждане на разноски, което с оглед изхода на спора е частично основателно. От представения от ищеца списък на разноските по чл.80 ГПК (л.150) е видно, че се претендират разноски в общ размер на 5 787.60 лв., от които 5 107.20 лв. заплатено адвокатско възнаграждение и 680.40 лв. внесен депозит на СКТЕ. Ответникът е отправил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение по настоящото дело. Съдът намира същото за неоснователно. Съгласно чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (ред. ДВ, бр.68 от 2020 г., действаща към 23.03.2022 г., когато е образувано настоящото дело), за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с материален интерес от 100 000 лв. до 1 000 000 лв. адвокатското възнаграждение се определя в размер на 3 530 лв. плюс 1 % за горницата над 100 000 лв. В случая материалният интерес на исковата претенция е в размер на 170 110.76 лв., поради което минималният размер на дължимото адвокатско възнаграждение е 4 231.11 лв. Същото не е прекомерно съобразно извършеното по делото – представени са писмени доказателства, направени са доказателствени искания, изслушана е съдебно-техническа експертиза. Предвид частичното уважаване на исковата претенция, на ищеца следва да се присъдят разноски за адвокат в размер на 436.63 лв. съобразно уважената част на иска на основание чл.10, ал.3, изр.второ ЗОДОВ. На основание чл.10, ал.3, изр.първо ЗОДОВ ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски и за заплатен депозит на СКТЕ в размер 680.40 лв. Общият размер на съдебно-деловодните разноски и разноските за адвокат, които следва да се присъдят в полза на ищеца, е 1 117.03 лв.

По делото ответникът е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл.10, ал.4 ЗОДОВ съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. Ответникът е представил списък на разноските

(л.155), в които претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение по реда на Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съдът намира, че не следва да присъжда възнаграждението по реда на тази наредба, защото ЗОДОВ, за разлика от ДОПК по данъчни дела, не препраща към нея. По препращането от ЗОДОВ към ЗПП и Наредбата за заплащане на правната помощ, приложение следва да намери чл.24, изр.второ НЗПП, която предвижда по административни дела с материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лв. Предвид обстоятелството, че ответникът активно е защитаван от юрисконсулт, който се явява в с.з., представя писмени доказателства и депозира писмени бележки, както и поради обстоятелството, че делото е протекло в няколко заседания и е изслушано заключение на вещо лице, полагащото се възнаграждение за ответника следва да се определи на 200 лв.

Така мотивиран и на основание чл.203 и сл. от АПК, Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите, [населено място], [улица], да заплати на "Джей Кей медикъл" АД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [жилищен адрес] ЕИК:[ЕИК], обезщетение за имуществени вреди в размер на 14 543.32 лв. (четирнадесет хиляди петстотин четиридесет и три лева и 32 ст.), претърпени от Ревизионен акт № Р-22221216001605-091-001/ 12.01.2017 г. на ТД на НАП-гр.С., отменен с Решение № 431/23.03.2017 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, ведно със законната лихва върху така определеното обезщетение, за периода от 23.03.2017 г. до датата на изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ исковата претенция на "Джей Кей медикъл" АД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [жилищен адрес] ЕИК:[ЕИК], срещу Националната агенция за приходите, [населено място], [улица], за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, претърпени от Ревизионен акт № Р-22221216001605-091-001/12.01.2017 г. на ТД на НАП-гр.С., отменен с Решение № 431/23.03.2017 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, **за разликата над 14 543.32 лв.** до претендирания размер от 170 110.76 лв.

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите, [населено място], [улица], да заплати на "Джей Кей медикъл" АД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [жилищен адрес] ЕИК:[ЕИК], разноски по настоящото дело в размер на 1 117.03 лв. (хиляда сто и седемнадесет лева и 3 ст.), съобразно уважената част на иска.

ОСЪЖДА "Джей Кей медикъл" АД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [жилищен адрес] ЕИК:[ЕИК], да заплати на Националната агенция по приходите, [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение по настоящото дело в размер на 200 лв. (двеста лева).

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд с касационна жалба или протест в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: